

ימי השני בבי"ם

ימי השובבי"ם (ר"ת ש'מות וארא ב'א ב'שלח י'תרו מ'שפטים ובשנה מעוברת נוסף גם ת'רומה ת'צוה) דהיינו ממוצאי שבת קודש ויחי' אשר אז מתחיל סדר 'שמות' ועד מוצ'ש פרשת 'משפטים', ובשנה מעוברת עד מוצ'ש פרשת 'תצוה', הינם שבועות המסוגלים מאד לתשובה ותיקון הנפש ובפרט לתיקון חטאת נעורים ופגמי הקדושה. כהמשך לגליונות קודמים, מובא בגליון זה ממעלת ימים קדושים אלו, וענייני תשובה וכפרה ותיקון הנפש.

מדברי הגה"ק בעל ה'שומר אמונים' זיע"א

... ויש לפרש הכונה לימי השובבי"ם הבעל"ט, דאיתא בכתבי האריז"ל שאלו הימים מסוגלים לתקן פגם מדת יסוד, כי קריאת פרשיות אלו מעוררים הזמן שהיו ישראל משועבדים במצרים, והכל היה בשביל לברר הניצוצין קדישין של אדם הראשון וכידוע כל זה. כי צריכין מאד להתחזק ולהתאמץ לעשות תשובה בימים הקדושים האלו, ואילו היינו יודעים כמה עולמות וענינים גבוהים מהרסים ומחריבים בזה העון המר, היו ממש מתגוללים ללחוך בעפר, והחיצונים שברא ע"י פגם זה לאלפים ורבבות, הם הם העומדים למולו בעת בא יבוא לעסוק בתשובה, והם מתגברים עליו מאד למען לבטלו, ובפרטות בימים אלו אשר אפילו הרהור תשובה אחד מועיל בזמן הזה המסוגל ומיוחד לתיקון זה יותר מבשאר זמנים..."

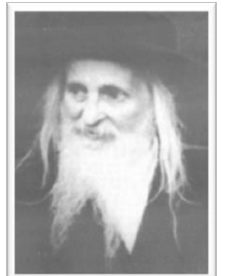
(מתוך דרשתו לפ' ויחי, הובאה בס' 'פרח מטה אהרון' עמ' קי"ז)

❖ מובא בשם ס' אהבת שלום להגה"ק מקוסוב זיע"א (פ' תשא): "כי תשא את ראש בני ישראל", הדנה ידוע שבפרשיות אלו, שובבי"ם, יכולים להעלות חלקי נשמתו מהסטרא אחרא, ולכן תקנו חז"ל לקרות בכל שנה בסוף שובבי"ם, פרשת שקלים, שהיא מפרשת כי תשא, להורות שיש נשיאת ראש אם מתקנים תקון הראוי בשבועות הללו". (הובא בקונט' ציונים יקרים, ימי השובבי"ם)

❖ מובא בשם ס' מוגן אברהם למגיד הקדוש מטרסק זיע"א: "מפרשת שמות מתחילים הסדרות של שובבי"ם, שאז הזמן המסוגל לתשובה בסוד הכתוב שובו בני שובבי"ם, ועיקר התשובה היא הכנעה - שיכניע ויקטין האדם עצמו ויהא בבחינת "מה" ו"איך" נגדו יתברך, כי הבעל גאוה מרוחק מאד מן השי"ת, כמו שכתוב "ורם לבבך ושכחת", ועל ידי זה הוא מגביר עליו כוחות הטומאה רח"ל וכו'. וזהו שמוהיר הכתוב "שובו בני שובבי"ם" שישוּב בתשובה להכניע ולהקטין עצמו בבחינת מה ואין, שעל ידי זה ירחיק ממנו כל כוחות הטומאה וישוּב למעלת ומדרגת השם ישראל". (הובא בקונט' הנ"ל)

❖ מדברי האדמו"ר הקדוש א'אהבת ישראל' מוויז'ניץ זיע"א: "בטבת מתחילין ימי השובבי"ם וכו' והעיקר לקבל על עצמו להזהר בזה מעתה לקיים "ונשמרת מכל דבר רע", אשר שמירת הלשון מכל דיבור רע מציל מדבר העוון הנקרא רע, וגם מה שכבר נתפזר חוזר להקדושה, והוא תיקון מדת יוסף צדיק הרמוז במספר קטן שובבי"ם. וידוע בשם הרה"ק מראפשיץ זיע"א שיום אחד בלא דברים בטלים נחשב יותר מתענית". (שם, בשם ס' 'אהבת ישראל' פ' ויגש)

❖ מדברי מרן הגה"ק רבינו בעל ה'ויאל משה' מסאטמר זיע"א: "הנה ימי השובבי"ם המה מסוגלים לתקון החטא הידוע, והקריאה מעורר הזמן, ובגלות מצרים היתה עיקר העבודה בירור ניצוצות הקדושות, וידוע דשורש חטא זה בא ע"י הרהור, כאמרם ז"ל ונשמרת מכל דבר רע שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה, הרי שהתחלת החטא הוא בהרהור, ואם לא נשמר מזה בא חלילה לידי חטא כמעשה. וזה לעומת זה באותו בחינה שחטא צריך האדם לעשות תשובה, דכמה שחוטאים בו מתרצים. על כן התחלת התשובה על חטא זה צריך להיות בהרהורים ומחשבות טובות - תחת הרהורים רעים, השתוקקות וכסיפה והמדה לתורה ולעבודה ולתשובה - תחת החמדה לתאוות רעות רח"ל, ומובן מאליו שקודם כל דבר צריך להתגבר ולמשול ברוחו במסירת נפש, ולסלק מלבו כל מיני הרהורים ומחשבות רעות, וצריך לעשות גדרים וסיגים הרבה בענין זה, וסחור סחור אמרינן לנזירא לכרמא לא תקרב, ולהתרחק מכל מקום שיש חשש תערובת כל דהו, ומכל דבר שיש חשש הרהור כל שהוא, ורואים בעוה"ר שהבעל דבר מתגבר דוקא בקדושה זו, והתגברות ושפלות היותר גדול הוא בפרט זה, וכמה גדולים הנסיונות בעוה"ר בדור השפל הזה, השי"ת יעזור לנו שנהיה שמורים מכל פגם ומכשול רחמנא לצלן". (דברי יואל, שמות, עמ' קיד)

❖ קטעים מדברי כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר בעל ה'ישועות משה' מוויז'ניץ זצוק"ל: "ימי השובבי"ם הם ימים המסוגלים לכך שהתשובה תתקבל לרצון לפני אדון כל. ועל כן התאמצו בתשובה שלימה באותה מידה שהנכם מתאמצים להמציא מזון וטרף לביתכם, וכשם שבהשגת הפרנסה לא ינחו ולא ישקוטו ביום ובלילה להעמיק מחשבתם לטכס עצות ותחבולות כיצד לשפר ולייעל העסקים בכדי להרחיב פרנסתם, ככה יתאמצו להעמיק מחשבתם כיצד לשפר מעשיהם - נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ד"..." "עומדים אנו בימי השובבי"ם, ימים מסוגלים לתיקון היסוד. כל איש אשר יראת ד' נוגע בלבבו צריך לפשפש במעשיו בימים מסוגלים אלה, לראות אם סרו מעשיו בפרט הזה מרצון הבורא ולא עשה מעשיו לשם שמים, וישוּב ויתנחם עליהם. פגם היסוד גורם לפירוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה וממשיך תוקף הדינים המביא לצער ויסורים רחמנא ליצלן. סגולה לקדושת המעור היא לימוד התורה, וכמאמרם ז"ל (סנהדרין כו): תורה מתשת כוחו של אדם. וכן קדושת שבת סגולה ורפואה לקדושה זו כידוע. קדושה זו תלויה בשמירת המוח והדעת מהרהורים לא טובים, בגלל זה מסוגלים תורה ושבת לקדושת היסוד, כי המעמיק מחשבתו בתורה וכן שבת קודש סוד הדעת, מקדש את מחשבתו, וממילא נשמר המעור. עוד סגולה לקדושה זו היא טבילה במקוה... "שובבי"ם עם האותיות כגימטריא שמחה אחד - כי אף שעל האדם לעשות חשבון ותיקון נפשו בימי השובבי"ם, מכל מקום עליו להתחזק בשמחה באחד יחיד ומיוחד לכל יפול חס וחלילה לעצבות ומרה שחורה..." (קטעים אלו הובאו בשמו בקונט' ציונים יקרים, ימי השובבי"ם)

👉 ואם לא אפשר כל זה, עכ"פ תעשה סדר התשובה פעם אחת בשבוע (כמובא לעיל) או לכה"פ פעם אחת בחודש. ואם לא תגזול בעל כרחך זמנים לתשובה, אז יצר ירדוף אותך מיום ומלילה ללילה, כי גדול רוב כחו נורא ונשגב מאד, פעם יראה לך חולשות, ופעם עייפות, ופעם בלבולי מוח, ופעם טרדות, ופעם רעבון, ופעם מריבות וקטטות וחלישות הדעת, ופעם דחקות ועניות, ופעם טרדות רווחים ומשא ומתן, וכדומה אין שיעור לפיתוייו. לכן אחי אהובי אל תאמר כשאפנה אשנה, דהיינו אשנה (בנקוד פתח) את דרכי כי שמא לא תפנה כמאמר רז"ל (אבות פ"ב) כי לא ידעת מה יולד יום, ואז יהא רחמנות גדול עליך, כי שמא תצא פתאום מן העולם בלא תיקון הנפש. אם כן מה פעלת בימי חיי חלדך, ולמה באת לעולם, כי תצטרך לחזור בגלגול בפחי נפש, ולוי שתזכה לזה, כי מי יודע כמה עשרות שנים תתגולל בבהמות וחיות ובעולם התוהו ובהיננס, עד שתזכה לשוב ולהתגלגל בצורת אדם". (טהרת הקודש, מ' מארי חושבנא)

